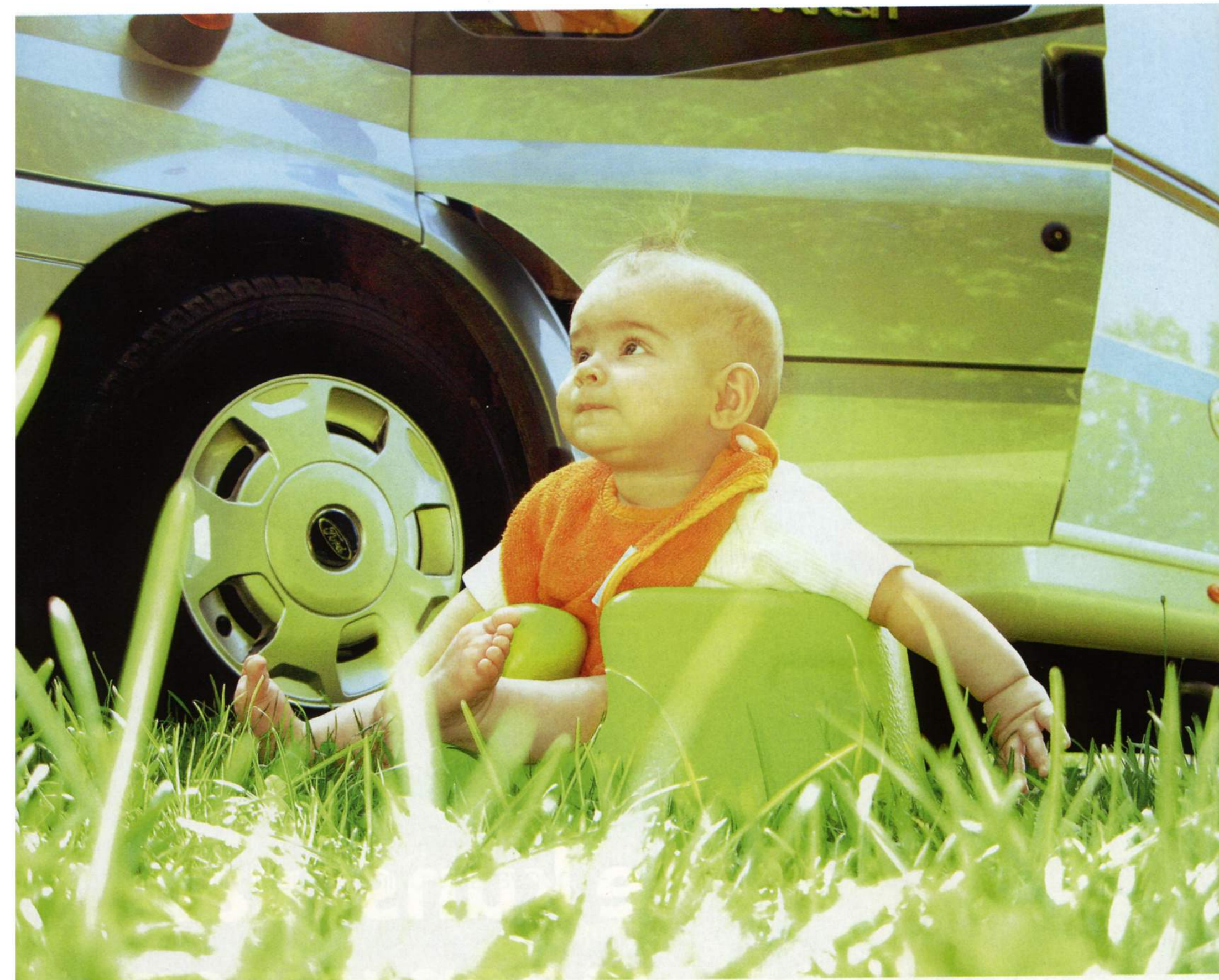

Michel Vaerewijck trok er voor Nest op uit en verkende de Ardennen per motorhome. „Mijn jaarlijkse nieuwjaarsvoornemen om gezonder en vooral minder te eten waarde meermaals als een spook door ons familie-uitstapje”. Zijn persoonlijke verhaal. Tekst en foto's Michel Vaerewijck

De kleine Aurora voelt zich goed in het verplaatsbare huis, maar een meerdaagse uitstap met een baby vergt toch wel enige voorbereiding.

Zen en de kunst van het zwerfwagenreizen

Het leven wordt eenvoudig en ingewikkeld tegelijk: genieten van het prikkende gras, een ontbijt in openlucht en de eendjes op het water, maar ook zoeken naar de juiste houding om in te slapen.

„s het uw eerste?“, vraagt een duidelijk begeesterde man vanuit zijn openstaand raampje. Het is laat en we hadden eigenlijk al op pad moeten zijn, dus antwoord ik kort bevestigend om mezelf een lange uitleg te besparen. „We reizen al twintig jaar met de motorhome,“ zegt deze vriendelijke kerel met opkrukkende snor, „en nu kunnen we ons eindelijk deze nieuwe permitteren.“

Op weg!

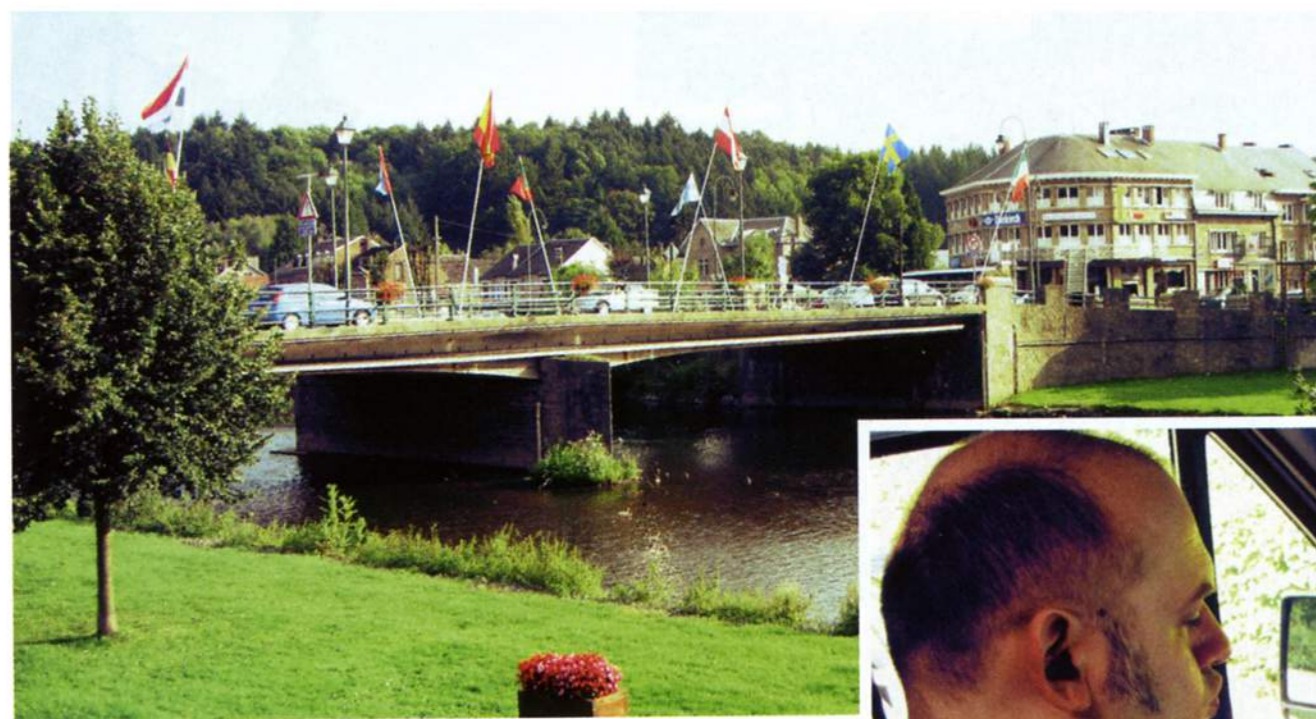
Na een deskundige briefing krijgen we nog een paar kampeergidsen mee. „Met twee volwassenen en één baby, dan is dit model voor u. Goede reis!“ Yana laadt met ongekende energie het nodige in en bergt alles systematisch in de vele kastjes en vakjes op. Al is het maar voor enkele dagen, we denken op elke situatie voorbereid te zijn. Onze zuigeling *Aurora* veroorzaakt de meeste logistieke vraagstukken. Alleen al om te kunnen eten is er een paginalange lijst van benodigdheden. Ik verlies er haast de moed bij. Even later zitten we allen op onze plaats, reisgidsen, wegenkaarten en gps in de aanslag en baby vastgesnoerd in het salon. Alleen hebben we nog niet besloten waar we naartoe zullen gaan. Bestemmingen waar de zwerfwagen pas echt tot zijn recht komt, zoals de uitgestrekte Schotse Highlands of de weidse luchten aan de Noorse poolcirkel, zitten er even niet in.

We zijn ook geen Ardennenkenners. Maar er was wel wat blijven hangen over de Oostkantons. Daar zou nog onvervalste natuur zijn, waar herten burlen, everzwijnen zichzelf voor je roosteren en de lokalen hun blik afwenden bij het zien van een onbebaarde man. Bij het instellen van de gps laten we ons inspireren door weluidende namen als camping La Plage, camping Edelweiss of camping Hohenbusch. In de meeste EU-landen mag je niet zomaar wild overnachten en ben je verplicht om je toevlucht te zoeken tot speciaal hiervoor bestemde parkeerplaatsen of op campings.

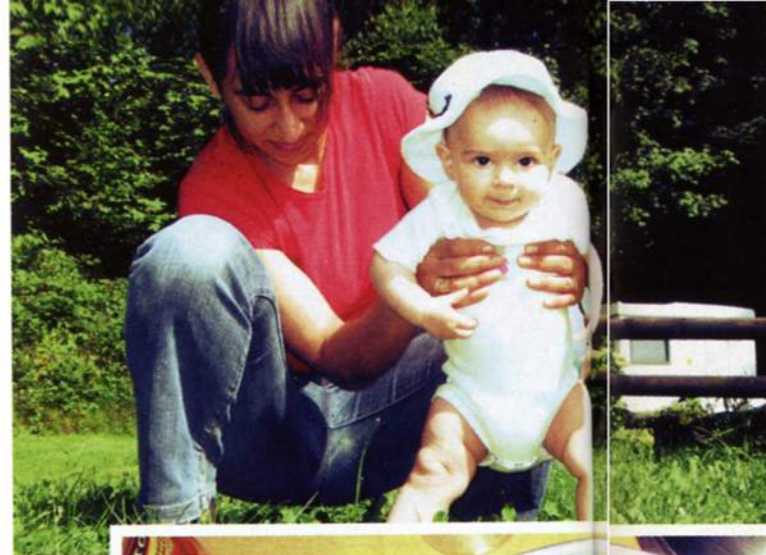
Plaats 23a

De klammige septemberavond valt al over Oost-België, niet ver van Membach, terwijl we het steile pad naar onze eerste kampeersplaats afrijden. We hadden onderweg in de gids gezocht naar een plek in een groene vlek, mét blauw streepje. Een combinatie die ons vast tot het rustieke leven zou inspireren en voor onze stadsbaby gelijk zou staan aan een tweede geboorte. We rijden door de openstaande slagboom en zetten de camper aan de kant ter hoogte van het halfvergane bordje „Recepcion“. „Zeven euro voor de nacht op plaats 23a“, weerklinkt het plots boven ons. Een hoogbejaarde man buigt over de leuning van het chaletbalkon. Zijn schriële ongeschoren gezicht en trillende stem zijn erg >

IN DE MEESTE EU-LANDEN MAG JE NIET ZOMAAR WILD OVERNACHTEN EN MOET JE DE DAARVOOR BESTEMDE PLEKKEN OPZOEKEN.

Mooie plekjes te over in 'les Ardennes profondes', al ben je er zelden alleen. Improviseren hoort er sowieso bij. Bij Saint-Hubert zoeven de parabolantennes van RTT/Belgacom Lessive voorbij. Het museum is intussen gesloten.

> sferbepalend in dit halfduister. „Tachtig cent voor elektriciteit en water“, voegt hij er gehaast aan toe. „Betaal morgen maar.“ Uit de openstaande deur weerklinkt het dwingende tijdssignaal van een snelle tv-kwis. We hebben vast zijn avondritueel onderbroken.

Waterpas

Iets goed doen kost altijd veel meer inzet dan verwacht. Dit geldt eveneens voor het plaatsen en klaarmaken van een zwerfwagen voor de nacht. Eerst moet de wagen goed georiënteerd worden. Een mooi uitzicht is hierbij geen prioriteit. Wel staat de toegang beter niet naast een afgrond, prikkeldraad of gracht, wat bij nachtelijke uitstappen voor een onaangename verrassing kan zorgen. Ook is het terrein zelden vlak en de wagen wordt best waterpas gezet met behulp van spievormige wielblokken. Want wat nu een haast onwaarneembare helling lijkt, zal er straks voor zorgen dat je ongemerkt steeds weer met je voeten uit het raampje schuift of herhaaldelijk met je hoofd tegen een wand geprangd ontwaakt. Onze baby heeft haar ritme en zo krijgt zij onze slaappleaats terwijl we een paar centimeter verder, als kinderen in een clubhuisje, aan ons avondmaal beginnen. Zo putten we dadelijk nieuwe krachten uit het welgekende pakket pasta met aparte saus en kruidenmengsel. We verhogen de culinaire status met een fijngeknipperd teen-tje look en gemalen peper. Dit bleek enkele uren later een fout. In een compacte zwerfwagen vermijd je beter look, ui en al wat je spijsvertering tot enig enthousiasme kan bewegen.

Verluchting blijkt essentieel en gelukkig is voor elke raam of deur ook een hor aanwezig. Achteraan, boven de zogenaamde garage, vinden we onze rustplaats. Met behulp van een muntstuk deelt het lot me de plaats aan de open kant toe. Yana gaat dus eerst, ik vul aan. Voor de baby was er geen plaats meer en daar de autostoel niet geschikt is als slaappleaats, hebben we de salontafel met de zetel laten fusioneren en beveiligd met allerhande kussens. Wat met het nodige gegiechel begon, eindigt in gekibbel. En hoewel ik een arm buitenboord laat hangen en mijn benen op het aanrecht heb gelegd, verkiest Yana een plaats in de bestuurdersstoel boven de toch lichtjes benauwende plaats tussen plafond, achterwand en het snurkende walrusselijf van haar man.

Ontbijt in open lucht

Bij het eerste licht knijp ik mijn ogen toe in de hoop nog even slaap te vatten. Yana is haar stoel ontgroeid en loopt half gebogen, baby op de arm, in en uit de wagen die van slaappleaats tot ontbijtruimte wordt getransformeerd. De zon is van de partij en dat werpt een heel ander licht op de kampeerplek. We ontbijten buiten. Baby ontdekt het concept 'gras' terwijl wij opgaan in de geluiden van een verderop kabbelende beek. De boterham met zoute boter en jam smaakt als nooit tevoren. Behoren de Oostkantons wel tot de Ardennen, vraag ik me plots af. Veiligheidshalve zetten we koers naar de zekerheid van La Roche en Ardenne. De gps staat op 'snelwegen vermijden', zo zien we

nog wat. Vanavond willen we het er toch op wagen *wild te gaan*, maar om lastminutefouten te vermijden, besluiten we nog bij dag op zoek te gaan naar een geschikte plaats. Randon La Roche ligt een van de mooiste Ardense valleien. Aan het stuwmeer van Nisramont houden we onze picknick. Ondanks het verbod zien we toch een handvol *mobihomers* die zich hier oostentatief op de parking genesteld hebben en vanuit hun doorgezakte vouwstoel, bierblik in de vuist, de voorbijgangers negeren. De streek is prachtig en we besluiten in de buurt te blijven voor de nacht. Iets verderop vinden we een parkeerplaats in de schaduw van de weg. De camper staat uit het gezicht en bij controle in de gids blijken we op hét panoramapunt van de streek te staan.

Les Ardennes profondes

Saint-Hubert is een paradijs voor de natuurliefhebbers en voor velen synoniem voor *Les Ardennes profondes*: een nog authentiek stukje Ardennen. Een zweefvliegclub ligt op zowat het hoogste punt van de streek. We strijken daar even op het terras neer voor een goede koffie. Jeugd sentiment vervult mijn hart als we in de verte de reusachtige parabolantennes van RTT/Belgacom Lessive zien. In de seventies was dit de trots van de Belgische hightech, die ons landje op de wereldkaart van de vroege satellietcommunicatie bracht. Maar zelfs het monumentale Lessive en zijn prachtige modernistische gebouwen zijn nu in Indische handen en gesloten voor het publiek. Ik vraag me af hoe het museum er bijligt.

We zwenken noordwaarts en gaan stilaan op zoek naar onze laatste slaappleaats van deze trip. Het idyllische dorpje Durbuy is een must op een Ardennentrip en het is ook net buiten de dorpskern dat we een officiële campingplaats aan de boord van de rivier vinden. De camping is vrijwel leeg en we treffen opnieuw een plek met behoorlijk wat privacy. De uitstap met de motorhome werd voor ons een bewogen trip. Enerzijds is er de aantrekkingskracht van de vrijheid om te doen en laten wat we willen, anderzijds de confrontatie met gebrek aan ruimte in ons landje. Eenmaal uit je woning ben je zelden lang alleen. Het nomadische bestaan heeft nog steeds een plaats in mijn romantische hart. Maar misschien is ons landje te klein, te vol om een camper boven de camping-middelmaat uit te tillen. Intussen blijf ik ervan dromen om eindeloze lege landschappen over een amper verharde weg duizenden kilometers tussen de beschaving te overbruggen, al dan niet in een witte plastic zwerfwagen. Wordt vervolgd? ●

Praktische info

- Met dank aan BCCMA, the Belgian Caravan-Camping & Motorhome Association, Boulevard H. Rolin 5B, 1410 Waterloo, 02 351 0099, www.bccma.be voor het gebruik van de motorhome.
- Jaarlijks heeft in Brussels Expo de beurs Mobicar plaats. Dit jaar loopt dit internationaal salon voor caravan & motorhome van 24/10 tot 01/11. Info: www.mobicar.be.

WIE ONAANGENAME VERRASSINGEN WIL VOORKOMEN, KAN DE

PLEK WAAR DE CAMPER KOMT TE STAAN MAAR BETER ZORGVULDIG KIEZEN.